

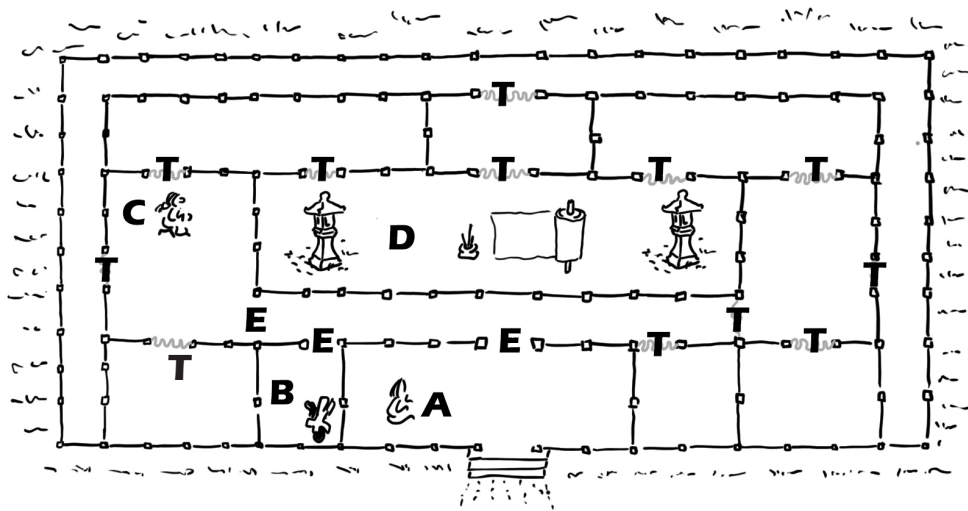
Sběratel příběhů

Autor: Ondra „Nord“ Mráz

Ve vaší vesnici kdysi rostla překrásná třešeň, zářící jako slunce. V jejím světle vše rostlo a vzkvétalo. Tento strom jste kdysi dostali jako dar od bohyně poté, co jste ji velkou slavností zbavili jejího smutku.

Nedávno přišel do vesnice cizinec. Oznamil, že je to pro vás až příliš dobrý příběh a strom vám mávnutím štětce vzal. Vše se ponořilo do temnoty. Hrdina slíbil, že světlo získá zpět. Vydal se do cizincova sídla a už se nevrátil.

Teď je řada na vás...

Tlumená teplá zář, jež vychází zpoza stropních prken, osvětluje strohé, ale elegantní vybarvení. Čisté nové tatami, papírové stěny v bambusovém rámu, elegantní dřevěný nábytek, všude polštářky na sezení. Ve vzduchu se mísí příjemná vůně ibišku s vůní barev. Na některých stěnách nahrazují papír tapisérie z hedvábí. Jejich tvůrce je mistr, jakému není rovno.

Papírové stěny a tapisérie se nedají protrhnout ani zničit. Posuvné dveře se nedají otevřít. Jedinou cestou vpřed je Tkalcovská dýka – tapisérie se rozdělí po jediném doteku a v místnosti se objeví postavy z příběhu, jež zachycovala. Družina může skrze vzniklý otvor pokračovat dál. V místnostech se dají najít ozdobné předměty v hodnotě několika desítek ryo.

A: Mladá žena v propoceném starém kimonu leží na zemi a naříká. Za ní je rozervaná tapisérie.

Hrdina osvobodil ženu z tapisérie, ale pak si ji nevyšimal a šel dál. Ona je na smrt nemocná, dokáže ze sebe vysoukat sotva pár vět, než se znovu roznaříká bolestí. Ví, že její muž pro ni někde hledá lék. Vyléčí ji liščí játra. Zbavena bolesti povypráví postavám příběhy ze tří tapisérií (Prozradí, co se stane po jejich roztržení).

B: Hrdina leží v kaluži krve, záda roztrhaná drápy.

Pod jeho tělem je překrásná stříbrná zbraň – Tkalcovská dýka.

C: Stařenka s fialovými očima, oblečení rozdrásané a od krve.

Naříká, že nemůže chodit, má zlomené nohy a sotva utekla před tím hrozivým monstrem, jež napadlo Hrdinu. Ve skutečnosti je to Jezevec, který přepadl Hrdinu ze zálohy. Bude dávat všemožné špatné rady a pokusí se postavy přivést do záhuby, ideálně nepřímou, aby si nemusel ušpinit dráčky. Umí libovolně měnit svou podobu.

D: Překrásná vnitřní zahrada. Po stropě leze tisíce pestrébarevných broučků, cvrlikají, blikají a šustí. Na zemi je role papíru a vedle ní štětce a barvy.

Jakmile někdo na papír něco nakreslí, tak se broučci začnou snášet na hedvábných vláknech dolů a začnou pomalu zaplétat tapisérii. Právě tady sběratel uzamyká své příběhy.

E: Protržená tapisérie

T: Hod si 1k10, abys zjistil, jaký je na ní výjev. Pokud ti padlo číslo, které už bylo, vyber o jedna vyšší. Přečti hráčům text kurzívou. Standardní text popisuje, co se stane, po jejím zničení dýkou.

1 *Žena v krásném zdobeném kimonu umývá kartáčem obří nohu.*

Ze stropu se vynoří gigantická hnusná nemytá noha, páchnoucí jako stará mršina. Pokud ji někdo opláchne, tak se zase stáhne a zanechá po sobě balíček sladkostí, jejichž vůni nikdo neodolá. Nemytá začne po chvíli řádit skrze celý dům.

2 *Spanilá bohyně ve žlutém kimonu pouští malé bílé králíčky, jež padají dolů do oblak.*

Z plátna vyskáče třicítka roztomilých králíků, kteří začnou okusovat vše kolem sebe. Včetně dalších pláten, což má stejný efekt, jako rozřezání Tkalcovskou dýkou.

3 *Žena klečí před oltářem s flétnou, dlouhé černé vlasy má rozpuštěné a modlí se.*

„Ne, nedívejte se na mě! Neprohlížejte si mě!“ křičí žena. Pokud se postavy neodvrátí, spatří, že pod vlasy se skrývají desítky malých úst plné špičatých zubů. Žena, stydlí se za svou podobu, na postavy zaútočí. Pokud někoho kousne, vyrostou mu na daném místě ústa šeptající děsivá tajemství.

Na oltáři leží flétna, ze které se line krásná melodie. Přes ženu se k ní nedá dostat.

4 *Jezero za úplňku, na hladině se kolébá malá loďka. Na přídi stojí muž, v ruce lucernu a dřevou lžící. Pod loďkou je temný stín a pomalu se blíží k povrchu.*

Z podlahy se vynoří obrovský temný obrys se dvěma žhnoucíma očima a zařve „Dejte mi lžící“. Pokud ji nedostane, tak se mu v ruce objeví obří masivní železná naběračka.

Tak jako tak začne odnikud nabírat vodu a vylévat ji do domu, který se začne rychle plnit. Monstrum je nehmotné a zranitelné jen magickými zbraněmi a modlitbami. Nejjednodušší řešení je dát mu dřevou lžící nebo proděravět či zničit tu, kterou svírá.

5 *Malá dívka v prostém šatu se krčí u kabátce pověšeného na dveřích. V ruce drží kus sušeného masa.*

Dívka se tváří zmateně, smrdí rybinou a netuší, co se děje. V ruce má kus ryby, kterou ulovil její tatínek rybář. Ráda se o maso podělí. Neví ale, že je z mořské panny a kdokoliv jej sní tak bude proklet, dokud nevysází 100 stromů nebo nenavrátí pannu k životu.

6 *Brunátný muž v potrhaném a špinavém oblečení. S kuší v ruce pronásleduje skrze temný les překrásnou bílou lišku se zkrvavenou packou.*

Liška bude škemrat o pomoc. Je poslem bohyně a zná její oblíbenou píseň. Lovec se dožaduje liščiných jater, jež jako jediná mohu vyléčit jeho ženu (A).

7 *Žena ve zlatem vyššivaném kimonu, ze kterého vykukuje překrásná alabastrově bílá noha. Obličej si koketně zakrývá vějířem.*

Žena odhalí obličej a ukáže rozřezaná ústa plná ostrých zubů. Děsivě se usměje a zeptá se: „Jsem krásná?“ Nesouhlas odmění útokem. Při souhlasu se koketně nahne k nejbližší postavě a pokusí se ji políbit. Pokud se nechá, žena se smíchem odejde a zůstane po ní kniha extrémně pikantních milostných básní.

8 *Krásná žena v bílém rouše s břitvou mezi zuby. Na hlavě má železnou korunu, v jejichž trnech jsou zasazeny tři borovicové pochodně. Žena stojí u stromu a svírá malou slaměnou panenku.*

Žena okamžitě vytasí svůj meč a zaútočí. Má u sebe voodoo panenku, kterou stačí doplnit trochou vlasů či krve, a rumělkový krém. Osoba natřená krémem se změní na jednu scénu v silného a děsivého rudého démona. Je tam dost krému na tři natření.

9 *Polonahý brunátný mnich do sebe leje saké přímo z lahve a kolem něj křepčí tucet kostlivců.*

Mnich neustále řve „Maso, dejte mi najíst masa!“ Je opilý a čím dál agresivnější. Na násilí odpoví zamrknáním, načež se z útočníka stane kostlivec. Mnich vše odčaruje až když ho někdo nakrmí. Vše, co mnich sní, po chvíli opět vyzvrátí zpátky, avšak živé a zdravé.

10 *Zajíček stojí u plačícího dědečka a utěšuje jej. Na zemi leží polévka a v ní plavou dvě fialové oči.*

Zajíček se dožaduje vydání jezevce (C). Jezevec zabil dědečkovu ženu, vzal na sebe její podobu a uvařil z ní polévku. Dědeček pláče a nedá se utěšit. Pokud jezevec není s družinou, tak se zajíček vydá propátrat dům na vlastní pěst.

11 *Jeskyně zavalená balvanem, zpoza balvanu prosvítá oslnivá záře.*

Obrovský kámen, z nitra se ozývá vzlykání. Uvnitř je smutná bohyně. Dá se vylákat zvuky hudby, má ráda roztomilá zvířátka a sladkosti. Postavám, jež ji rozveselí, věnuje sluneční pecku, ze které během jediného dne vyrostou stromy plodící malá slunce.

12 *Deštník tančí s gongem, vějířem a židlí. Všichni mají oči, ústa a dobře se baví.*

Náhodný předmět v držení družiny ožije. Dožaduje se používání a pečlivé údržby.